

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobkyně: **Motorest u Komína s.r.o.**, IČO 06904581, se sídlem Spálená 480/1, 602 00 Brno,
*Zastoupena Mgr. Michalem Varmužou, advokátem,
se sídlem Kozinova 2, Šumperk*

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**,
se sídlem Budějovická 1387/7, 140 00 Praha

za účasti osoby **Development Trade s.r.o.**, IČO 04854799, se sídlem Melantrichova 970/17, 110 00 Praha 1
zúčastněné na
řízení: *zastoupená: Mgr. Michalem Varmužou, advokátem,
se sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk*

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2020, č. j. 28119-3/2020-900000-311,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2020, č. j. 28119-3/2020-900000-311 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu pro Plzeňský kraj (dále též „celní úřad“, případně „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 4. 2020, č. j. 7400-13/2020-600000-12 (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“). Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále též „ZHH“), spočívajícího v tom, že v rozporu s § 7 odst. 2 citovaného zákona v období od 25. 6. 2019 do 16. 7. 2019 v provozovně nazvané „Motorest u Komína“ na adrese Hrádecká 31, Sušice, provozovala technickou hru, ke které nebylo uděleno povolení, prostřednictvím 3 technických zařízení typu Pegasus (dále též „přestupek“ či „předmětný přestupek“). Uvedeným rozhodnutím byla žalobkyni za přestupek uložena pokuta ve výši 200 000 Kč, povinnost uhradit náklady správního řízení v paušální výši 1 000 Kč a uloženo ochranné opatření zabránění věci – finanční hotovosti ve výši 300 Kč, která byla přestupkem získána a která byla zadržena spolu s technickým zařízením Pegasus, a rovněž bylo vysloveno zabránění 3 kusů zadržených technických zařízení Pegasus.

Žalobní body

2. Žalobní námitky vyplývající ze žaloby je možné rozdělit do dvou okruhů. V prvním okruhu žalobních námitek žalobkyně namítala, že není provozovatelkou hazardních her. Žalobkyně je provozovatelkou motorestu, avšak vlastníkem a provozovatelem zařízení Pegasus umístěných v oddělené části provozovny je společnost Development Trade s.r.o. (osoba zúčastněná na řízení), která měla příslušnou část provozovny pronajatu. K otázce posouzení, kdo je provozovatelem hry, poukázala žalobkyně na rozsudek Krajského soudu v Ostravě, ze dne 16. 3. 2020, sp. zn. 25 Af 26/2019, který názorově navazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 10 As 347/2018-40. Uvedené rozsudky mají stejný skutkový základ věci, přičemž uvedené soudy v nich dospěly k závěru, že dozorovanou osobou je společnost Development Trade s.r.o.
3. Žalobkyně uvedla, že obsluhu zařízení vykonávala společnost Development Trade s.r.o. prostřednictvím třetích osob – svých pracovníků. Přestože uvedené skutečnosti vyplývají z dokumentů obsažených ve správním spisu, zejména z úředního záznamu o zadržení věci ze dne 16. 7. 2019, z protokolu o kontrole ze dne 30. 7. 2019, z dohod o provedení práce uzavřené mezi společnostmi Development Trade s.r.o. a paní H. a paní B., ze smlouvy o podnájmu prostor ze dne 10. 6. 2019, správní orgán v rozporu s uvedenými důkazy dospěl k závěru, že to byla žalobkyně, kdo porušil § 123 odst. 1 písm. b) ZHH. Žalobkyně zopakovala, že provozuje pouze motorest, a pouhá skutečnost, že její zaměstnanci vykonávají též vedlejší pracovní poměr pro společnost Development Trade s.r.o., která provozuje soutěž Pegasus na stejném místě, nemůže zakládat delikt ní odpovědnost za jednání této společnosti. Provozovatel soutěže si totiž může zajistit

obsahu svých zařízení prostřednictvím třetí osoby na základě smluvního vztahu, a je příhodné, že smluvní vztah uzavře s osobami, které se v motorestu pravidelně vyskytovaly (tj. např. právě se zaměstnanci žalobkyně).

4. Správní orgán I. stupně dospěl ve svém rozhodnutí k absurdnímu závěru, že mezi společností Development Trade s.r.o. a jejími zaměstnankyněmi (tj. paní B., Z. a H.) šlo pouze o „formální“ pracovněprávní vztah, neboť zde nelze hovořit o závislosti těchto osob na společnosti Development Trade s.r.o. Tato argumentace je však dle žalobkyně nelogická a ryze účelová s cílem usvědčit ji z provozování soutěží Pegasus. Přímo z § 75 zákoníku práce totiž vyplývá, že dohody o provedení práce se uzavírají právě na menší rozsah odpracovaných hodin, není povinnost ji uzavírat na specializovanou činnost a rovněž se pro platnost smlouvy nevyžaduje, aby se zaměstnanec cítil být dostatečně podřízený zaměstnavateli. Pokud chtěl celní úřad skutečně zjistit, zda se v naznačeném případě nejedná o formální pracovněprávní vztah, měl vyzvat ke spolupráci společnost Development Trade s.r.o., což však neučinil. Tímto postupem byla porušena základní procesní ustanovení, zejména § 9 písm. e) kontrolního řádu, a je zřejmé, že celní úřad neměl v úmyslu zjistit skutečný stav nezbytný pro rozhodnutí ve věci. K prokázání, že pracovněprávní vztahy uzavřené se shora uvedenými zaměstnankyněmi žalobkyně navrhla provést k důkazu výplatní lístky za měsíc červen 2019, výpis z účtu prokazující zaplacení srážkové daně z dohod o provedení práce a čestné prohlášení o odvedení srážkové daně za pracovnice zabezpečující provoz předmětných technických zařízení. Jestliže společnost Development Trade s.r.o. odvádí za obsluhu svých zařízení daně a vyplácí jim peníze, je zcela nepodložené tvrzení, že je to žalobkyně, kdo provozuje hru na technických zařízeních umístěných v provozovně. Ve vztahu k posouzení této otázky pak rovněž žalobkyně namítala, že správní orgány záměrně přehlížely celý kontext výpověď paní B., výpověď posuzovaly jednostranně a zaujatě, a dospěly k nesprávným závěrům. Rovněž tak není žádným skutkovým zjištěním ani důkazem podepřen závěr žalovaného, že výhry byly vypláceny z tržeb žalobkyně.
5. Žalobkyně namítala, že tvrzení celního úřadu, že technická zařízení byla provozována v prostorách provozovaných žalobkyní, nemá oporu v podkladech. Prostory, kde byla technická zařízení umístěna, měla v podnájmu společnost Development Trade s.r.o., tyto byly rovněž zřetelně označeny a odděleny. Žalobkyně užívala prostory jiné.
6. Ve druhém okruhu žalobních námitek žalobkyně namítala, že herní zařízení Pegasus, není možné považovat za hazardní hru ve smyslu ZHH. Hra Pegasus funguje na zcela jiném principu než kvízomaty rozmístěné po republice a prvkem náhody se podobá pořadu AZ kvíz vysílanému Českou televizí, který není za hazardní hru považován. K prokázání toho, že se nejedná o hazardní hru, žalobkyně navrhla k důkazu porovnání pravidel soutěže Pegasus a pravidel soutěže AZ kvíz. Z tohoto porovnání je dle žalobkyně zřejmý shodný princip obou soutěží. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zřejmé, že obsah pravidel soutěže Pegasus nebyl celním úřadem ani částečně zjištěn. Seznámení se s nimi je však pro posouzení věci nezbytné. Dle žalobkyně je nutno informace uvedené v pravidlech hodnotit jako rozsah informací, které má soutěžící k dispozici před zahájením hry, a vylučují tak případnou nevědomost soutěžícího o možném průběhu hry, neboť bez potvrzení, že se s pravidly seznámil, nemůže soutěžící hru zahájit. Soutěžící mají navíc možnost náhledu na celý průběh hry. K tomu odkázala žalobkyně na protokol o kontrole Celního úřadu pro Zlínský kraj č. j. 15951-11/2019-640000-61 v jiné, ale obdobné věci, kde správní orgán uvedl: „*před zahájením hry a kdykoliv v jejím průběhu má hráč možnost náhledu na průběh soutěže, a to prostřednictvím hry Tetrix atd., hráč kolo končí a hráči se zobrazí výsledek kola, a to typ*

hodnoty, která ve hře nastane (bude Tetrix odměna anebo Pegasus banka), a její výše (jak se uvádí v herním plánu ... atd.).“ (...) „soutěžící má možnost nahlédnout na následující hodnotu, případně hodnoty všech následujících kol a následně se může brát rozhodnout, zda souhlasí s těmito hodnotami a provede hru nebo nikoliv....“ Uvedená charakteristika dle názoru žalobkyně vylučuje tvrzení celního úřadu o údajné náhodě. Již z popisu principů soutěže Celního úřadu pro Zlínský kraj je zřejmé, že zjištěné principy soutěže vyvracejí následné tvrzení celních úřadů o údajné náhodě v soutěži Pegasus v podobě nevědomosti soutěžícího tom, kdy získá odměnu Tetrix a v jaké výši a že je mu z pohledu soutěžícího náhodně vygenerována zařízením.

7. Dále žalobkyně odkázala na rozhodnutí Celního úřadu pro Plzeňský kraj č. j. 100767-12/2019-600000-12 v obdobné věci, kde se uvádí, že při zkoušce hry Pegasus pracovník celního úřadu vyzkoušel v rámci hry Tetrix náhled na 3 kola dopředu a následně při „válcové“ hře se postavení symbolů na válcích po jejich zastavení shodovalo s náhledem. Dále však celní úřad uvádí neustále opakovanou argumentaci, že výhra ve Vizualizaci je závislá na náhodném zastavení výherní kombinace na válcích a že soutěžící neví, kdy co nastane, ačkoliv o jednu stránku zpět uvedl, že soutěží dopředu vidí v náhledu, jak se mu symboly na válcích zastaví. Už z náhledu na 3 kola dopředu vytvořeného celním úřadem v této věci je zřejmé, že válce nemohou být ovládané generátorem náhody. Potvrzuje to tak tvrzení žalobců, že vše je pevně nadefinováno dopředu.
8. Žalobkyně dále odkázala na protokol o kontrole Celního úřadu pro Kraj Vysočina č. j. 110924-10/2019-630000-61 v obdobné věci, ve kterém správní orgán uvedl, že z náhledu na průběh hry Tetrix zjistil i postavení symbolů pro dané kolo. Ani postavení symbolů v daném kole tedy není pro soutěžícího náhodné.
9. Dle žalobkyně celní úřad opětovně záměrně zamlčel, že v náhledu hry Tetrix je možné předem vidět i to, jaké bude v jednotlivých kolech postavení symbolů na válcích v rámci Vizualizace. Tvrzení o tom, že získání odměny Tetrix je zcela závislé na dosažení výherní kombinace na válcích, je zcela nesmyslné a správní orgány záměrně překrucující skutečný stav věci. V soutěži Pegasus nefunguje žádný generátor náhody, všechna kola v soutěži jsou v zařízení pevně definována předem a soutěžící má při vstupu do hry k dispozici v každé Vizualizaci v dovednostní části hry Tetrix aktuální náhled na celý průběh hry, na počet kol předem, který se rovná poměru aktuální částky v kreditu a aktuální výše ceny za nákup, kterou si zvolí. Je pouze na soutěžícím, kterou vizualizaci si po získání náhledu na jednotlivé Vizualizace v Tetrix soutěži vybere a odehraje. V Tetrix soutěži se soutěžícímu neodečítají žádné finanční prostředky, z finančního hlediska je tedy náhled zcela zdarma, nedochází k žádnému vkladu do soutěže. Po odehrání Tetrix hry se soutěžící následně rozhodne, kterou Vizualizaci si zvolí, zda vůbec nějakou, a případně může soutěž opustit bez ztráty jakékoliv finanční částky. V rámci Tetrix soutěže se z kreditu žádné prostředky neodečítají. Na podporu svých tvrzení žalobkyně navrhla k důkazu znalecký posudek zpracovaný Ústavem soudního inženýrství Žilinské univerzity v Žilině. V rámci Tetrix hry v soutěži Pegasus si soutěžící v dovednostní části soutěže vytvoří náhled na celý možný průběh soutěže nebo jejích částí, včetně toho, jak bude mít postavené symboly na válcích v jednotlivých kolech. Toto celní úřad dle žalobkyně zcela evidentně „nezjistil“, zejména též nezjistil, že z náhledu soutěžící ví předem, jak proběhne Vizualizace v jednotlivých kolech.
10. Na podkladě podrobného shrnutí průběhu a principů hry žalobkyně uvedla, že soutěžící ví předem prakticky vše, zná celý průběh hry a všechny možné výsledky, kolik tedy může ve hře vyhrát; jediné, co logicky nezná, jsou otázky v Pegasus bance, které bude muset zodpovědět (to již není o náhodě, ale o znalostech soutěžícího). V průběhu soutěže

ani v jednom kole nepřistupuje ke vkladu soutěžícího do soutěžního kola z pohledu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost, a nejsou tak splněny podmínky pro to, aby bylo možno soutěž podřadit pod zákon o hazardních hrách, protože soutěžící přesně předem ví, co v daném kole nastane, jakou získá odměnu, zda Tetrix nebo Pegasus a v jaké výši, včetně grafického pozadí, jak proběhne atd.

11. Rozhodující je, že soutěž Pegasus umožňuje díky náhledu Tetrix soutěžícímu hrát zcela bezpečně bez předem neznámé skutečnosti, bez náhody. Žalovaný vyslovil nelogický závěr, že není podstatné, že soutěž lze teoreticky hrát i bez náhody, ale je rozhodující, že soutěž Pegasus umožňuje hrát ji i náhodným způsobem, tedy že bez náhledu Tetrix se v podstatě jedná o hazardní válcovou hru. S tím žalobkyně nesouhlasí. Důležité je totiž to, zda soutěž umožňuje nebo neumožňuje hrát soutěž bez náhody bez neznámých skutečností. Soutěž Pegasus toto umožňuje. Žalobkyně rovněž uvedla, že ve hře Tetrix nedochází k žádnému vkladu, tedy náhled na celý průběh hry nic nestojí.
12. Ohledně posouzení prvku náhody žalobkyně dále citovala rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 1 As 136/2018, ve kterém se jednalo o starší typ vědomostních soutěží – vědomostní kvíz („kvízomat“), v jejichž případech soudy co do náhody shledaly ten problém, že ve hře byly zařazeny tzv. dílčí prohry. To je rozdíl oproti soutěži Pegasus, kde má soutěžící náhled na celý průběh soutěže, a předem a ví, jak a s jakou částkou může na konci soutěže skončit. Pokud se jedná o případný hazardní přístup ve smyslu ZHH, princip hazardu dle tohoto zákona spočívá v tom, že je hráči výhra nebo prohra přidělena bez jeho možnosti výsledek jakkoli ovlivnit. Ve hře Pegasus však žádný generátor náhodných čísel není a výsledek soutěže zcela závisí na rozhodnutí hráče. Nelze tedy mluvit o hazardu ve smyslu ZHH.
13. Žalobkyně se dále vyjádřila ke zjištěnému důvodnému podezření celního úřadu, že dochází k porušování ZHH, ke kterému celní úřad dospěl v Úředním záznamu o zadržení věcí. Uvedla, že pokud software soutěže Pegasus nemá nikde v průběhu hry možnost přidělit soutěžícímu jakoukoli ztrátu a nemůže ho nijak připravit o získání nejvyšší možné hodnoty soutěže, nemůže se jednat o hazardní hru. Software soutěže výsledek neurčuje ani neovlivňuje. Dle žalobkyně nejsou splněny podmínky pro existenci důvodného podezření, které celní úřad spatřoval: 1. ve vložení vkladu sázejícím; 2. v tom, že návratnost sázky není zaručena; 3. ve hře o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.
14. Soutěž Pegasus se skládá ze tří částí. První část Tetrix se odehrává bez finančních pohybů, bez sázek, výher nebo proher. Hráč postupně odhaluje hodnotu jednotlivých hracích kol následující hry Vizualizace. Pokud najde kolo nebo v součtu více kol zajímavou hodnotu, může si je v navazující Vizualizaci s jistým ziskem odehrát. Hráč může kdykoliv hru ukončit s výběrem 100 % vkladu. Do druhé části hry Vizualizace lze vstoupit i bez nutnosti účasti ve hře Tetrix. Účelem Vizualizace je zhodnotit vklad soutěžícího v celkovou hodnotu vědomostní soutěže, o kterou bude dále soutěžící hrát. Třetí část soutěže je Pegasus banka – vědomostní soutěž. Soutěž Pegasus banka má vždy svou celkovou hodnotu, která se rovná zhodnocení vkladu soutěžícího v průběhu Vizualizace. Soutěžící má pokaždé možnost získat celou hodnotu Pegasus banky. Celou hodnotu nezíská jediné v případě své nesprávné odpovědi na soutěžní otázku nebo přijetí hodnoty nižší, než je celková hodnota vědomostní soutěže. Jedině tyto dva případy, o kterých zcela rozhodují znalosti nebo svobodná volba soutěžícího, mohou způsobit zisk z celé soutěže Pegasus nižší, než je její nejvyšší možná zisková hodnota.
15. Žalobkyně dále uvedla, že ohledně znalosti či neznalosti správné odpovědi na otázku

nelze v žádném případě hovořit o náhodě ve smyslu zákona o hazardních hrách, neboť správné zodpovězení otázky či splnění úkolu je zcela v dispozici soutěžícího a nemůže se tedy jednat o náhodu či neznámou okolnost. Na podporu tohoto svého závěru odkázala na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, sp. zn. 57 Af 23/2016, ze kterého vyplývá, že cokoli je sázející schopen ovlivnit svými znalostmi či dovednostmi, nelze v žádném případě považovat za náhodu.

16. Výhra nebo prohra je tedy v soutěži Pegasus pouze a jen otázkou znalostí a dovedností soutěžícího a soutěžící předem má možný náhled na celý možný průběh soutěže a ví přesně, kolik může získat podle rozsahu úspěchu a rovněž předem ví postavení symbolů v jednotlivých kolech. O úspěchu tedy z pohledu soutěžícího nerozhoduje žádná neznámá skutečnost nebo náhoda.
17. K časovému limitu vyhrazenému pro odpověď na soutěžní otázku žalobkyně uvedla, že soutěžící otázku přečte za 3-4 sekundy, a pokud zná správnou odpověď, stihne ji ve zbývajícím čase z předložených nabízených možností vybrat. Žalobkyně uvedla, že časový limit delší než 10 sekund by umožnil soutěžícímu vyhledat správnou odpověď přes mobil na internetu za pomoci hlasového ovládání a služby Google. Tyto své závěry vyvozuje ze znaleckého posudku č. 161/2020 V. Č., znalce v oboru elektronika. Získat správnou odpověď tímto způsobem je možno získat v řádu do 10 sekund. Pokud soutěžící odpověď zná, je reálné stihnout odpovědět v časovém limitu, aniž by soutěžící musel odpověď na otázku z důvodu omezeného časového limitu hádat. Ani v tomto směru tedy žalobkyně neshledává prvek náhody.
18. Dle žalobkyně správní orgány rovněž pochybily, když soutěž Pegasus posoudily jako technickou hru ve smyslu ZHH, jelikož zařízení Pegasus takovou hrou není. Soutěž Pegasus totiž nepodléhá režimu ZHH, neboť neobsahuje generátor náhody a nesplňuje požadavek výherního podílu v rozmezí 75 – 100 % vkladu. Z tohoto důvodu by tato soutěž ani nemohla získat povolení dle ZHH. Technická hazardní hra je jedinečně definovatelný a prokazatelný princip programově řízeného průběhu hry, kdy výsledky jednotlivých kol jsou z pohledu hráče hráči i provozovateli předem neznámé a nemají možnost ji ovlivnit, protože jsou generovány algoritmem obsahujícím softwarový příkaz s principem generování náhodných čísel v zadaném intervalu. Z pohledu provozovatele se pak jedná o náhodný princip stanovení výsledku hry v intervalu zabezpečujícím výplatný poměr mezi 75 – 100 % daný zákonem. Soutěž Pegasus však generátor náhody nemá a hra Tetrix umožňuje náhled na průběh Vizualizace. Výsledek hry je předem pevně dán, hráč ho může ve hře Tetrix odhalit a pak si ho ve Vizualizaci odehrát, přičemž software soutěže ho nemůže nijak ovlivnit. Rovněž část hry Pegasus banka není hazardem, protože o výsledku rozhodují znalosti soutěžícího. Žalobkyně závěrem shrnula, že hra Pegasus by ani nebylo možné licenci k provozování hazardní hry udělit, jelikož se o hazardní hru nejedná.

Vyjádření žalovaného k žalobě

19. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobkyně v odvolání ani v žalobě nezpochybňuje jednotlivá skutková zjištění a pouze z nich činí jiné právní závěry než správní orgány. K námitkám, dle nichž nelze žalobkyni považovat za provozovatele předmětných technických zařízení, žalovaný poukázal zejména na str. 6-10 napadeného rozhodnutí, ve kterém odkázal na definici provozování hazardní hry obsaženou v § 5 ZHH, znění důvodové zprávy k citovanému ustanovení a relevantní judikaturu správních soudů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, či

rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, č. j. 57 Af 23/2016-72). Za situace, kdy neexistuje subjekt, který by bylo možné na základě příslušného povolení označit za provozovatele předmětných technických herních zařízení, je zcela bezpředmětné, jaké smlouvy měla žalobkyně ve vztahu k umístění předmětných herních zařízení uzavřeny, nýbrž je podstatné toliko zjištění, kdo je fakticky provozoval. Existence jakékoli soukromoprávní smlouvy tedy žalobkyni za těchto okolností nemůže zbavit veřejnoprávní odpovědnosti za provozování nelegálního hazardu. Nemůže proto obstat ani argumentace žalobkyně, že jakožto pronajímatel neodpovídá za technická zařízení umístěná v její provozovně, neboť jejich provoz byl plně zabezpečován společností Development Trade s.r.o., který za tímto účelem uzavřel se zaměstnanci žalobkyně dohody o provedení práce. I bez ohledu na uvedené soukromoprávní smlouvy však žalobkyně dle žalovaného svým jednáním naplňuje znaky provozování hazardní hry ve smyslu § 5 ZHH, jelikož ta přinejmenším umožnila umístit technické zařízení do své provozovny, zajišťovala jejich připojení k internetu a elektřině a zabezpečovala úklid společných prostor. Rovněž tolerovala, že její zaměstnanci vedle svých povinností v pracovní době ještě zajišťovali obsluhu předmětných technických zařízení a vypláceli výhry, a to z peněz určených pro provoz provozovny. Bez součinnosti žalobkyně by tedy provoz technických zařízení nebyl vůbec možný.

20. Tvrzení žalobkyně, že provozovatelem je pouze společnost Development Trade s.r.o., neodpovídá ani údajům zaznamenaným v živnostenském rejstříku, v němž tato společnost nemá registrovanou činnost, pod níž by bylo možno podřadit provoz předmětných technických zařízení, a nemá zde evidovanou ani žádnou provozovnu, v níž svou činnost vykonává. Z hlediska posouzení viny žalobkyně je bez významu, že za provozovatele hazardní hry ve smyslu § 5 ZHH může být označen též někdo další, neboť v případech, kdy zde není subjekt provozující hazardní hry legálně na základě příslušného povolení, může být naplnění znaků nelegálního provozování hazardních her shledáno u více osob. Ani případná trestněprávní odpovědnost společnosti Development Trade s.r.o. tedy nikterak nezbavuje žalobkyni její vlastní odpovědnosti.
21. Ve vztahu k námitkám týkajícím se povahy soutěže Pegasus žalovaný odkázal na obsah odůvodnění rozhodnutí obou stupňů a dále poukázal na dezinterpretace, které žalobkyně ve své argumentaci užívá. Žalovaný nesdílí názor, dle něhož je soutěž Pegasus typickou vědomostní soutěží srovnatelnou s televizní soutěží AZ kvíz. Žalobkyně polemizuje, že o výhře či prohře ve hře AZ kvíz rovněž rozhoduje náhoda, současně však zcela pomíjí, že definičním znakem hazardní hry dle § 3 odst. 1 ZHH je rovněž existence sázky a její nenávratnost. Uvedené znaky přitom musí být splněny kumulativně. Poukazuje-li tedy žalobkyně na srovnatelnost pravidel obou soutěží, není zjevné, z čeho dovozuje, že podmínkou účasti na hře AZ kvíz je zaplacení sázky provozovateli soutěže, jež má v případě prohry hráče nevratný charakter. Žalovaný rovněž nesouhlasil s tím, že celní správa ignorovala pravidla předmětných soutěží. Obsah pravidel je zdokumentován ve správním spisu a správní orgány se k němu rovněž vyjadřovaly ve svých rozhodnutích. Obsah pravidel není mezi stranami sporný. Obecně však lze konstatovat, že je-li z obsahu spisu zjevné, že hru lze hrát hazardním způsobem, není v podstatě již třeba podrobně zkoumat jednotlivé modalities soutěže zakrývající jeho pravou povahu. Správní orgány obou stupňů ovšem i přesto důkladné posouzení učinily a soutěž Pegasus komplexně posoudily.
22. Žalovaný rovněž nesouhlasil s námitkou nedostatečně zjištěného stavu věci způsobeného nedohráním hry Tetrix do konce. Kontrolní skupina hrála hru totožným způsobem, jaký je umožněn též běžnému hráči, a správní orgány též přesvědčivě zdůvodnily, proč

považují možnost získávání náhledu prostřednictvím hry Tetrix za zdlouhavou a neatraktivní. Zavádějící je tvrzení žalobkyně, že hráč má před započítáním válcové hry náhled na všechna kola dopředu. Hráči je totiž dána toliko možnost si velmi zdlouhavým způsobem takový náhled vytvořit, přičemž se jeví být značně nepravděpodobné, že právě takovým způsobem bude většina hráčů soutěž Pegasus hrát. Z tohoto předpokladu ostatně zjevně vychází i žalobkyně, neboť v opačném případě by soutěž Pegasus nemohla generovat zisk. Žalobkyně nepatřičně podsouvá, že získání náhledu na všechna kola hry je jednoduchým formálním úkonem, který bude běžnými hráči zpravidla využíván. To však odporuje zjištěnému skutkovému stavu. Získání náhledu na všechna kola není pouhým formálním úkonem, ale naopak zpravidla trvá několik hodin, a proto takovýto způsob hry nebude ze strany většiny hráčů preferován. Tuto fázi hry lze přitom rovněž jednoduchým úkonem ignorovat a přistoupit rovnou k válcové fázi hry, která umožňuje plně saturovat herní touhu hráčů způsobem, na který byli zvyklí u klasických výherních hracích přístrojů.

23. Správní orgány tedy nespátřují existenci náhody v tom, že hráč bezdůvodně odmítne zobrazení Tetrix náhledu na všechna budoucí kola hry, nýbrž v tom, že přistoupí k válcové hře, aniž by si před tím v průběhu několika hodin vytvořil náhled na všechna budoucí kola, a neví tedy, zda a případně v jakém kole a v jaké výši mu bude připřána výhra – tyto okolnosti jsou tak z pohledu hráče určovány náhodným procesem. Dle žalovaného současně není pochyb o tom, že hru lze hrát typickým hazardním způsobem, na který byl hráč zvyklý na klasických výherních hracích přístrojích, a výhru lze generovat bez uplatnění jakýchkoli znalostí či dovedností. Dle žalovaného je rovněž zavádějící tvrzení, že v soutěži Pegasus neexistují proherní kola, jelikož připsaná částka do Pegasus banky je pro hráče quasi prohrou. Stejně tak platí, že po odehrání jednoho kola válcové hry již hráč nemá zaručenu návratnost vložené sázky. Za záruku návratnosti sázky totiž nelze považovat možnost o prohranou sázku ještě jednou bojovat v rámci Pegasus banky, neboť v případě špatné odpovědi hráč svou sázku nenávratně prohrává.
24. Jako absurdní pak žalovaný označil argumentaci žalobkyně, dle níž soutěž Pegasus nepodléhá režimu ZHH, neboť neobsahuje generátor náhody a nesplňuje požadavek výherního podílu v rozmezí 75 – 100 % vkladu, v důsledku čehož by daná hra nemohla získat povolení. Absence generátoru náhody totiž nemá vliv na posouzení, zda se jedná o hazardní hru či nikoli. Náhodu ve smyslu § 3 odst. 1 ZHH je totiž třeba zkoumat z pohledu hráče (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32) nikoliv z hlediska softwarového nastavení. Stejně tak nedodržení zákonného výherního podílu stanoveného v § 51 odst. 1 ZHH nikterak nemodifikuje definiční znaky hazardní hry vymezené v § 3 odst. 1 téhož zákona, ale toliko stanoví konkrétní podmínky, na základě jejichž splnění může být příslušná technická hra povolena a následně provozována. Nelze tak dospět k závěru, že provozováním technické hry, která již vzhledem ke svému konstrukčnímu nastavení není způsobilá získat osvědčení ve smyslu § 55 ZHH a nemůže být tedy ani povolena, není v rozporu s citovaným zákonem. Je tomu totiž právě naopak, neboť závažnost provozování takovýchto typů technických her je vzhledem k absenci jakékoli formy předchozí kontroly mnohem větší. Skutková podstata přestupku, jenž je žalobkyni vytýkán, spočívá v provozování hazardní hry „*ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona*“ [viz § 123 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 7 odst. 2 písm. b) ZHH]. Uvedené vymezení tedy nepochybně zahrnuje jak provozování hazardní hry, o jejíž povolení nebylo požádáno, tak provozování hazardní hry, o jejíž povolení nebylo požádáno a která současně vykazuje i některé dílčí vady, pro které by povolení k

jejímu provozování nemohlo být uděleno.

25. Ohledně námitky liberace, že žalobkyni byl osobou zúčastněnou na řízení předložen znalecký posudek, dle něhož soutěž Pegasus nepředstavuje hazardní hru, uvedl, že správní orgány neshledaly, že by zde byly dány okolnosti pro zproštění odpovědnosti za daný přestupek. Odpovědnost právnické osoby za přestupek dle § 123 odst. 1 písm. b) ZHH je objektivní povahy, tj. není vyžadována žádná z forem zavinění – ani úmysl, ani nedbalost. Pro posouzení odpovědnosti proto není podstatné, zda žalobkyně o protiprávnosti svého jednání věděla. Pro uplatnění liberace je rovněž třeba především prokázat, že daná osoba, vyvinula „*veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila*“. V posuzované věci ovšem žalobkyně toliko naznačuje, že neměla důvod pochybovat o legálnosti soutěže Pegasus, neboť vycházela z informací, které jí poskytla osoba zúčastněná na řízení. Žalobkyně přitom setrvala vychází z mylného předpokladu, že posouzení, zda se jedná o hazardní hru, závisí na složitém odborném posouzení, které nemohla sama objektivně učinit.
26. Žalovaný dále uvedl, že za situace, kdy samo technické zařízení již svou vizualizací, zvukovými efekty a umístěním v provozovnách působí jako substitut klasických výherních hracích přístrojů, jenž motivuje hráče ke hře především vidinou snadné výhry generované v průběhu tzv. válcové hry, nelze usuzovat ani na existenci dobré víry žalobkyně, že provozování předmětných zařízení nepodléhá úpravě zákona o hazardních hrách. Po osobě provozovatele je totiž třeba vyžadovat určitou míru právní opatrnosti tak, aby si před zahájením své činnosti ověřil, zda je daná činnost v souladu se zákonem. V opačném případě by v podstatě každá osoba, která by se dopouštěla nelegálního provozování hazardních her, mohla velice snadno zprostit své odpovědnosti z přestupku toliko na základě prokázání, že vzhledem k odbornosti svých zaměstnanců nevěděla, že daná zařízení podléhají zákonu o hazardních hrách. Takovýto přístup by jednak popíral zásadu, že neznalost zákona neomlouvá, a dále by byl v rozporu s principem objektivní odpovědnosti, jehož uplatnění ve vztahu k tomuto přestupku zákonodárce předpokládá.
27. Závěrem žalovaný uvedl, že přestupkové řízení proběhlo v souladu s právními předpisy a žalobkyně nebyla nikterak zkrácena na svých právech. Proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.
28. Osoba zúčastněná na řízení se k věci nevyjádřila.

Posouzení věci soudem

29. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
30. Soud rozhodoval bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci řízení souhlasili.
31. Ve správním spisu je založeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 22. 4. 2020, č. j. 7400-13/2020-600000-12, kterým byla žalobkyně ve výroku I. uznána vinnou tím, že v rozmezí dnů od 25. 6. 2019 do 16. 7. 2019 provozovala hazardní hru v provozovně s názvem „Motorest u Komína“ umístěné na adrese Hrádecká 31, v Sušici, a to prostřednictvím 3 kusů technického zařízení Pegasus bez evidenčních a jiných identifikačních znaků, bez vydaného povolení nebo řádného ohlášení, tedy provozovala hazardní hru v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) ZHH, čímž se dopustila přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) ZHH. Za spáchání přestupku byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 200 000 Kč, dále povinnost uhradit náklady správního řízení v paušální výši 1 000 Kč.

Druhým výrokem bylo žalobkyni uloženo ochranné opatření zabránění věci – finanční hotovosti ve výši 300 Kč, která byla přestupkem získána a která byla zadržena spolu s technickým zařízením Pegasus. Výrokem č. III bylo rozhodnuto o zabránění 3 kusů zadržovaných technických zařízení Pegasus.

32. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně a osoba zúčastněná na řízení odvolání, která byla žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného správního orgánu dne 24. 6. 2020, pod č. j. 28119-3/2020-900000-311, zamítnuta a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.
33. Na podkladě analýzy shora rekapitulovaného obsahu žaloby, lze ve zkratce konstatovat, že žalobkyně napadenému rozhodnutí vytýká, že 1) ji nelze považovat za osobu provozující hazardní hru, 2) soutěž Pegasus není hazardní hrou, tedy technickou hrou ve smyslu ZHH. Touto argumentací míní žalobkyně vyvrátit závěry správních orgánů, že naplnila příslušné znaky skutkové podstaty předmětného přestupku, takže vůči ní nemůže být přestupková odpovědnost vyvozována.
34. Podle názoru soudu odpovídá logice věci, aby tyto v žalobě uplatněné námitky byly vypořádány v opačném pořadí, než byly vzneseny. Je tomu tak proto, že pokud by skutečně soud dospěl k názoru, že zařízení Pegasus nelze vůbec považovat za hazardní hru, nebylo by již dále nutné vypořádávat námitku týkající se toho, zda lze nebo nelze o žalobkyni konstatovat, že provozovala hazardní hru ve smyslu ZHH, neboť odpověď na tuto námitku by vyplynula ze zjištění, že zařízení Pegasus za hazardní hru vůbec považovat nelze.
35. Soud se tedy nejprve zabýval otázkou, zda lze zařízení Pegasus vůbec považovat za hazardní hru ve smyslu ZHH.

Při posouzení věci vyšel soud z následující právní úpravy. Dle § 3 odst. 1 ZHH: *„Hazardní hrou se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.“*

36. Podle § 3 odst. 2 písm. e) ZHH: *„Tento zákon upravuje tyto druhy hazardních her: technickou hru.“*
37. Dle názoru soudu nemůže být v projednávané věci spor o tom, že zařízení Pegasus je hrou, do níž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje. Hráč nemůže hrát hru Pegasus bez toho, aniž by do zařízení vložil určitou peněžní částku. Není možné v tomto směru z kontextu celé hry účelově vytrhávat její jednotlivé fáze s tím, že např. v části Tetrix nedochází k finančním pohybům, tedy její samotné hraní není sázkou podmíněno, nicméně předmětem hry Pegasus není hra Tetrix, ta je její pouhou fakultativní součástí. Již zahájením Vizualizace dochází k odečtení sázky původně do zařízení vložené. Hru Pegasus je tedy třeba posuzovat komplexně. Z takového posouzení jednoznačně vyplývá, že splněn je v projednávané věci i druhý zákonný znak hazardní hry, tj. že se návratnost této částky nezaručuje. Ani v tomto případě není účelné pomyslně rozdělovat celou hru Pegasus do jejích jednotlivých fází, tj. Tetrix, Vizualizace, Pegasus banka a tvrdit, že ve fázi Tetrix nedochází k finančním pohybům, ve fázi Vizualizace dochází dokonce ke zvýšení vkladu (už zde ovšem toto tvrzení zcela neobstojí, neboť už nejde o faktické zvýšení vkladu, ale o získání bodů do Pegasus banky, které pak teprve v následující soutěži je možno proměnit na skutečnou výhru, popřípadě o zapsání těchto bodů na vkladový účet Kredit, a to primárně za jejich dalším zhodnocením ve fázi Vizualizace – pouze tyto tzv. Tetrix odměny by bylo možno

považovat za výhru, ale i ty jsou z pohledu hráče, který neabsolvoval potřebnou hru Tetrix, rozdělovány zcela náhodně) a následná část Pegasus banka je vlastně vědomostní soutěží, takže už je jen na samotném hráči, zda výhru získá nebo ne. Takový výklad je veden čistě účelovou snahou obejít regulaci ZHH. Podstatné totiž je, že hráč před započítáním hry musí do zařízení Pegasus vložit sázku, jejíž vrácení postupem hry nemá zaručeno. I tento závěr ostatně jasně vyplývá ze skutkových zjištění učiněných správními orgány včetně realizovaných kontrolních nákupů. K těmto závěrům lze odkázat i na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně (odstavec 49). Ostatně, bylo-li by tomu opačně, není zřejmé, jakým způsobem by zařízení Pegasus mohla profitovat.

38. Žalobkyně dále sporovala existenci prvku náhody coby esenciální součásti definice hazardní hry obsažené ve shora citovaném § 3 odst. 1 ZHH.
39. Soud především nesouhlasí s názorem žalobkyně, že zařízení Pegasus je typická vědomostní soutěž „jako AZ kvíz vysílaný Českou televizí“. Takové tvrzení na podkladě skutkových zjištění obsažených v žalobě jednoznačně neobstojí. K tomuto závěru pak není ani nutné provádět žalobkyní navržený důkaz srovnáním pravidel AZ kvízu a hry v zařízení Pegasus, neboť již na první pohled je zřejmá absurdita tohoto srovnání (plynoucí již jen z toho, že, jak je obecně známo, účast v AZ kvízu není podmíněna vkladem, jehož návratnost se nezaručuje, za ten zcela jistě není možno považovat, jak zřejmě navrhuje žalobkyně, vynaložené náklady spojené se samotnou účastí ve hře, např. doprava do Brna atd., ty nejsou herním vkladem). Na druhou stranu pak zůstává žalobkyní nezodpovězenou otázkou, považuje-li skutečně zařízení Pegasus za vědomostní soutěž, jakou roli v něm hrají z daného pohledu zcela nadbytečné fáze Tetrix a Vizualizace, z jakého důvodu mají ve vědomostní hře vystupovat Tetrix odměny atd.
40. Přisvědčit není možno ani tvrzení žalobkyně, že správní orgány nezjistily dostatečně skutkový stav věci, když nebyly dostatečně ověřeny principy hry. Tak tomu není. Jaké jsou principy hry, bylo ve správním řízení postaveno najisto. Ostatně, ani žalobkyně nekonkretizuje, který aspekt hry Pegasus nebyl celními orgány zjištěn, pouze se neztotožňuje s jejich hodnocením, respektive s důsledky, které jsou ze skutkových zjištění vyvozovány. Zejména pak pokud jde o část hry nazvanou Tetrix, byl její princip a průběh ověřen v rámci kontrolních nákupů a popsán jak v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak v napadeném rozhodnutí. Z hlediska právního posouzení věci je pak klíčová právě ta informace, že Tetrix je fakultativní součástí hry Pegasus, přičemž je koncipována tak, že získání náhledu do části hry Vizualizace je především časově natolik náročné, že to běžného, typického hráče, od jeho hraní nepochybně odrazuje. Možnost získat náhled na další průběh hry ve Vizualizaci je tak čistě teoretická. Věcně správné jsou totiž výpočty správních orgánů vycházející z kontrolního nákupu, podle nichž získání náhledu na 20 kol válcové hry prostřednictvím hry Tetrix trvá 2 hodiny a 45 minut, a to za situace, kdy faktické „odehrání“ těchto 20 kol válcové hry trvá 1 až 2 minuty. Má-li pak hráč, aby si skutečně, jak navrhuje žalobkyně, mohl srovnat, která z nich bude pro něj výhodnější, získat náhled alespoň na dvě takové vizualizace, bude muset ve hře Tetrix strávit přinejmenším 5 hodin a 30 minut. Již z toho je jednoznačně patrné, že sama hra Tetrix má sloužit přinejlepším jako zástěrka v podobě vytvoření zdánlivé možnosti hrát Pegasus jakoby bez přítomnosti náhody, ale s tím, že využití této možnosti je v zamýšleném, běžném provozu zcela nepravděpodobné a fakticky nerealizovatelné. Kromě toho se žalobkyně mylí ve svém názoru, že umožňuje-li vůbec Pegasus tímto způsobem hrát, je tím samým vyloučeno, aby hra Pegasus spadala pod regulaci ZHH (neboť je koneckonců ponecháno na rozhodnutí samotného hráče, jakou herní strategii zvolí). Správná úvaha je totiž právě opačná: umožňuje-li Pegasus hrát

hazardním způsobem, tj. s užitím prvku náhody, musí spadat pod regulaci ZHH. Jedině takový závěr totiž odpovídá smyslu ZHH a regulace hazardu vůbec.

41. Pokud totiž hráč nepostupuje průběhem hry skrze hru Tetrix, je pro něj jednotlivé postavení válců v následující části hry nazvané Vizualizace zcela náhodné, nepředvídatelné a jím samotným neovlivnitelné. Jinými slovy řečeno, z pohledu daného hráče (přičemž je to právě pohled hráče je pro posouzení těchto otázek klíčový) se jedná o zcela stejný způsob hry, jako nabízí klasická válcová hra. V tomto smyslu je pak podružné, jakým konkrétním vnitřním mechanismem je řízeno jednotlivé výsledné postavení válců, tj. zda jde o generátor náhody, nebo jsou polohy válců stanoveny pevně vnitřním softwarem. Z pohledu hráče se jedná o tutéž náhodu (neznámou okolnost). To platí tím spíše o tzv. Tetrix odměnách, generovaných z pohledu hráče rovněž zcela náhodně. Shledávají-li pak správní orgány obou stupňů prvek náhody i ve skladbě otázek, které jsou hráči předloženy k zodpovězení v poslední části hry, tj. Pegasus bance, lze tomu rovněž v kontextu věci přisvědčit. Prvek náhody je tedy esenciální součástí hry Pegasus a fakticky rozhoduje o úspěšnosti či neúspěšnosti hráče, tedy o jeho výhře či prohře. Byl-li by tento prvek náhody tak, jak byl ve hře Pegasus celními orgány správně odhalen a popsán, z této hry odstraněn, jednalo by se o zcela jinou hru. Prvek náhody tedy nejenomže je ve hře Pegasus přítomen, ale nejde o prvek zanedbatelný, ale naopak pro charakter běžného užití zařízení Pegasus zcela klíčový. Skutečnost, že správní orgány k důkazu neprovedly žalobkyní předložený znalecký posudek Ústavu soudního inženýrství Žilinskej univerzity v Žilině, není na újmu skutkovým zjištěním učiněným ve správním řízení a ani soud neshledal důvod tento znalecký posudek k důkazu provádět (jedná se o dokument shrnující jednak skutečnosti, které nejsou sporné, jednak obsahující nepřipustná právní hodnocení). Znalecké posudky se podle § 56 správního řádu provádějí k posouzení odborných otázek, které nejsou v první řadě schopny posoudit samy správní orgány (projev odbornosti správy). Žádné takové otázky ovšem v projednávané věci nevystaly. Skutkový stav věci byl zjištěn dostatečně a správně a byly z něj vyvozeny i odpovídající právní závěry. Soud se zcela ztotožňuje s pečlivě zpracovaným odůvodněním napadeného rozhodnutí především na stranách 10 – 14, kterému nelze z pohledu soudu nic vytknout.
42. Tuto část žaloby je tedy možno uzavřít konstatováním, že zařízení Pegasus splňuje všechny zákonné znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 ZHH.
43. Jako věcně nesprávnou, až absurdní je pak třeba odmítnout tu část žalobní argumentace, podle níž nelze považovat zařízení Pegasus za technickou hru. Technická hra je jedním z druhů hazardních her ve smyslu § 3 odst. 2 ZHH. Bližší podmínky, kterým musí technické hry odpovídat, v ustanovení § 42 a násl. ZHH, jsou stanoveny za účelem jejich veřejnoprávního povolení. Tvzení, že konkrétní zařízení těmito podmínkám nevyhovuje, rozhodně nemůže znamenat, že na takové zařízení nebude dopadat regulace ZHH, pokud samo o sobě vyhovuje definici hazardní hry zakotvené v § 3 odst. 1 ZHH. V opačném případě by totiž nebylo nic snazšího, než provozovat – zcela bez jakékoli veřejnoprávní ingerence – hazardní hru, která úmyslně nebude splňovat zákonné předpoklady svého povolení. Takový závěr by byl absurdní, a proto je třeba jej odmítnout.
44. Tuto část žaloby je tedy možno uzavřít konstatováním, že zařízení Pegasus splňuje všechny zákonné znaky hazardní hry.
45. Druhá část žaloby se týká otázky, zda je možno ohledně žalobkyně uzavřít, že provozovala hazardní hru.

46. Dle § 5 ZHH: „*Provozováním hazardní hry se rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.*“
47. Podle § 7 odst. 2 písm. b) ZHH: „*Zakazuje se provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.*“
48. I v tomto ohledu se soud zcela ztotožňuje s pregnantním odůvodněním, o které své rozhodnutí o této otázce opřel žalovaný. Celní orgány správně vykládají pojem „provozování hazardních her“ tak, že nezahrnuje jen osoby, které mají k provozování hazardních her veřejnoprávní povolení či jsou přímo vlastníky příslušných herních zařízení, v daném případě zařízení Pegasus. Klíčové jsou v projednávané věci závěry správního orgánu I. stupně vtělené především do odstavce 33 jeho rozhodnutí. V něm správní orgán I. stupně na podkladě adekvátně vyvozených skutkových závěrů přesvědčivě vysvětluje, že to byla žalobkyně, kdo vědomě a aktivně vytvářel podmínky pro umístění a provoz her Pegasus. Jinými slovy řečeno: bez její aktivní součinnosti by v daném místě a čase tato zařízení být provozována nemohla. Za takové situace je i podle názoru soudu nutno uzavřít, že žalobkyně provozovala hazardní hru ve smyslu shora citovaného § 5 ZHH.
49. Nic na tomto závěru nemůže změnit konkrétní právní aranžmá, na jehož základě byly upraveny vzájemné vztahy mezi žalobkyní, osobou zúčastněnou na řízení (společností Development Trade s.r.o.) a zaměstnankyněmi žalobkyně, které vykonávaly reálnou obsluhu zařízení Pegasus. Ať už totiž byl právní základ této vzájemné spolupráce jakýkoli, nic to nemění na závěru, že žalobkyně coby provozovatelka hostinské činnosti 1) umožnila umístění zařízení Pegasus do své provozovny, 2) umožňovala svým hostům tyto používat (zpřístupňovala jim je), 3) umožňovala svým zaměstnancům tato zařízení obsluhovat (a to ve své provozovně a vedle (časově však v rámci) výkonu jejich zaměstnaneckého vztahu k žalobkyni), 4) realizovala dodávky elektrické energie pro umístěná zařízení Pegasus a zajišťovala jejich připojení k internetu, 5) sama byla na hospodářských výsledcích zařízení Pegasus zainteresována, neboť sjednaná úplata z uzavřené podnájemní smlouvy byla procentuálně závislá na jejich výnosu. Zcela správné a odpovídající je odůvodnění těchto závěrů na straně 7 napadeného rozhodnutí. Již na základě těchto zjištění je možno učinit závěr, že žalobkyně splňuje podmínky pro provozování hazardní hry ve smyslu § 5 odst. 2 ZHH. Proto nebyly jako potřebné shledány důkazní návrhy žalobkyně na provedení čestných prohlášení o odvedení srážkové daně, výpisy z účtu o zaplacení srážkové daně a výplatní lístky. Případné provedení těchto důkazů by totiž nemohlo nic změnit na závěru, ke kterému soud dospěl.
50. Nepřípadná je argumentace žalobkyně rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 3. 2020, sp. zn. 25 Af 26/2019, neboť v něm řešená problematika se týká procesního postavení kontrolované/dozorované osoby při zadržování zařízení Pegasus podle § 121 ZHH, tedy zcela jiných otázek, než jsou předmětem rozhodování nyní. Z toho, že zmíněný krajský soud v kontextu jím řešené právní otázky uvedl, že provozovatelkou těchto zařízení je zúčastněná osoba, nelze dovozovat, že by tím byla natrvalo (a bez ohledu na skutkovou situaci) vyřešena otázka provozování zařízení Pegasus ve smyslu § 5 odst. 2 ZHH, tím spíše ne, že i v samotné žalobkyni použité citaci Krajský soud v Ostravě staví vedle sebe otázku procesního postavení kontrolované/dozorované osoby a otázku provozování hazardní hry pro účely případného vyvození deliktů

odpovědnosti (v čemž navazuje na právní závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené v jeho rozsudku ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32) jako dvě různé otázky, které je od sebe nutno odlišovat.

51. Shora uvedené je tedy možno shrnout tak, že správní orgány důvodně uzavřely, že zařízení Pegasus je nutno považovat za hazardní hru ve smyslu ZHH, stejně jako je ohledně žalobkyně možno uzavřít, že provozovala hazardní hru.
52. Ostatní aspekty napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebyly žalobkyní napadeny, a ani soud v nich neshledal důvody pro jejich zrušení z úřední povinnosti. Soud proto podanou žalobu coby nedůvodnou výrokem I. tohoto rozsudku zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Náklady řízení

53. Výrok II. vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
54. Výrok III. o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého má osoba zúčastněná na řízení právo jen na náhradu takových nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem, popřípadě z důvodů zvláštního zřetele hodných. Soud v projednávané věci osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil a z obsahu spisu není zřejmé, že by jí v souvislosti s jejím postavením v průběhu řízení vůbec nějaké náklady vznikly. Proto soud rozhodl tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 26. března 2021

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu